

ILMASTOPOLITIIKALLA ON MERKITYSTÄ

Alkava syyskausi on Linja-autoliitossa pohdintaa siitä, miten työtä jatketaan 2020-luvulla. Takana on eduskuntavaalien rytmittävä kevät ja tulossa kuntavaalit vuonna 2021. Nyt on hyvä hetki pohtia sitä, miten linja-autoliikenteen tulevaisuuteen vaikutetaan. Valtion ja kuntasektorin roolit ovat nimittäin muuttumassa, ja se koskee erityisesti ilmastopolitiikkaa.

Ilmastonmuutos ja sen torjunta ovat varmoja teemoja, joita 2020-luvulla kohtaamme – oli niiden tarpeellisuudesta sitten mitä mieltä tahansa. Asia on poliittisesti monitahoinen, ja liikenteenkin osalta vaikutukset voivat olla laaja-alaisia. Myös ne keinot, joilla ilmastopolitiikkaan vaikutetaan, tulevat muuttumaan. Palataan kuitenkin vielä vähän eduskuntavaalien jälkeiseen hallitusohjelma-neuvotteluun.

Rinteen hallituksen ohjelmaan sisältyy 20 miljoonan euron ilmastoperusteinen tasokorotus eli hallituskauden aikana valtio käyttää yhteensä 80 miljoonaa euroa joukkoliikenteen tukemiseen ja hankintoihin. Toinen selvitettävä politiikkakeino on ammattimaisen liikenteen alempi verokanta biopolttoaineissa. Molemmat tavoitteet olivat sellaisia, joita liitto oli esittänyt hallitusohjelmaneuvottelijoiden pohdittaviksi.

Ilmastopolitiikalla on siis merkitystä. Joukkoliikenteessä valtion ohella toimijoina ovat entistä enemmän kaupungit ja kunnat sekä jatkossa mahdollisesti myös maakunnat. Tästä tullaan ilmastopolitiikan laaja-alaisuuteen: kaupungit, kunnat ja maakunnat tekevät joukkoliikenteensä kehittämisestä aiempaa vahvemmin omat ratkaisunsa.

Kaupungit, kunnat ja maakunnat tekevät joukkoliikenteensä kehittämisestä aiempaan vahvemmin omat ratkaisunsa.

On jo pidempään ollut merkkejä siitä, että esimerkiksi käyttövoimavaatimukset tulevat eriytymään eri alueilla. Tämäkään ei ole mielipidekysymys, vaan havainto tulevaisuutta ajatellen. Niin sanottu puhtaiden ajoneuvojen direktiivi asettaa julkisiin hankintoihin vaatimuksia, joilla uusia käyttövoimia

ja biopolttoaineita otetaan enenevässä määrin joukkoliikenteen käyttöön.

Kiinnostavaa onkin se, ohjaako uusi direktiivi hankintayksiköitä uusiin vaatimuksiin vai johtaako kunta- ja maakuntapolitiikka vieläkin nopeampaan muutokseen. Enää ei näytä riittävän sen seuraaminen, mitä muualla tehdään, vaan oman alueen halutaan olevan kehityksen kärjessä. Keinot voivat vaihdella, mutta tavoite on hyvä, jos kohta alueellisen eriytymisen riskitkin ovat olemassa.

Linja-autoliiton kannalta tämä tarkoittaa sitä, että olemme keskustelussa mukana jatkossakin. Oma ymmärrystämme muutoksesta ja sen suunnista parannamme selvittämällä ja arvioimalla linja-autojen käyttövoimien teknistä tulevaisuutta ja sen mukanaan tuomia muutoksia. Tarina on hyvä, kun siihen luotetaan lisäämällä ilmastoperusteista rahoitusta ja kun vaikkapa sähköbussit herättävät myönteistä kiinnostusta julkisuudessa.

MIKA MÄKILÄ
Toimitusjohtaja
mika.makila@lal.fi

